

SINTEZA OBSERVAȚIILOR

la proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind obligațiile ce le revin anumitor furnizori de servicii de găzduire electronică cu resurse IP și pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Perioada de consultare pentru proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind obligațiile ce le revin anumitor furnizori de servicii de găzduire electronică cu resurse IP și pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicat pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANCOM* sau *Autoritatea*) la data de 14 martie 2023, s-a încheiat la data de 13 aprilie 2023.

Proiectul de act normativ care a fost supus consultării publice stabilește tipurile de servicii de găzduire electronică pentru care furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP (denumiți în continuare *furnizori de servicii de găzduire*) au obligațiile stabilite de dispozițiile art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011¹, modificând și completând, totodată, și anumite dispoziții ale Deciziei președintelui ANCOM nr. 336/2013², astfel încât furnizorii de servicii de găzduire să poată informa Autoritatea despre o serie de elemente ce privesc activitatea prestată, prin utilizarea aplicației informatice puse la dispoziție de ANCOM furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

Au fost supuse consultării publice următoarele documente:

a) expunerea de motive la proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind obligațiile ce le revin anumitor furnizori de servicii de găzduire electronică cu resurse IP și pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea

¹ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

² Decizia președintelui ANCOM nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu modificările și completările ulterioare;

de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații;

b) proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind obligațiile ce le revin anumitor furnizori de servicii de găzduire electronică cu resurse IP și pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

În conformitate cu art. 135 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la măsurile supuse consultării, cu respectarea principiului confidențialității, în care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

În cursul procedurii de consultare ANCOM a primit observații de la un singur respondent, acestea referindu-se la următoarele aspecte:

I. Tipurile de servicii de găzduire electronică prevăzute de proiectul de decizie supus consultării publice

Una dintre observațiile formulate de respondent a vizat faptul că tipurile de servicii de găzduire electronică prevăzute de proiectul de decizie supus consultării publice excedează cadrului legal, mai precis definiției serviciilor de găzduire electronică care reiese din dispozițiile art. 4 alin. (1) pct. 9⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 care definesc furnizorul de servicii de găzduire după cum urmează: „*persoană care, pe teritoriul României, oferă servicii de stocare, distribuire a conținutului și asigurare a accesului la acesta, pe servere deținute sau închiriate, prin gestionarea unui set de adrese IP în internet*”. În opinia respondentului, pentru ca un serviciu să poată fi considerat serviciu de găzduire electronică, este obligatorie întrunirea cumulativă a celor trei caracteristici (de stocare, distribuire și asigurare a accesului la conținut), susținând că acest caracter rezultă din considerentul nr. 123 din Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022³. Prin urmare, acesta propune eliminarea celor patru tipuri de servicii de găzduire electronică prevăzute la lit. a)-d) din cuprinsul art. 2 alin. (1) din proiectul de decizie supus consultării publice, precum și reformularea art. 1 lit. a) referitor la obiectul deciziei, astfel:

„Art. 1 – Prezenta decizie are ca obiect:

*a) stabilirea tipurilor de servicii de găzduire electronică pentru care furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligațiile stabilite de art. 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și procedurii de informare a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM sau Autoritatea, de către aceștia **furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP.***

---

³ Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 27, cu referire la introducerea art. 10² în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, ale art. 10, ale art. 13 și ale art. 48 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice;

Art. 2 – (1) *Prevederile prezentei decizii se aplică furnizorilor de servicii de găzduire electronică cu resurse IP înregistrați în România care oferă, în mod cumulativ, servicii de stocare, distribuire a conținutului și asigurare a accesului la acesta, pe servere deținute sau închiriate, prin gestionarea unui set de adrese IP în internet. ~~cel puțin unul dintre următoarele tipuri de servicii:~~*

~~a) servicii care oferă utilizatorilor posibilitatea de a închiria, accesa și utiliza infrastructură dedicată sau virtualizată, ce poate fi regăsită la una sau mai multe adrese IP sau pe un domeniu web, în scopul postării site-urilor pe internet;~~

~~b) servicii care oferă utilizatorilor posibilitatea de a dezvolta aplicații în cloud;~~

~~c) servicii care oferă utilizatorilor posibilitatea de a stoca și distribui fișiere online;~~

~~d) servicii care oferă utilizatorilor posibilitatea de a găzdui online platforme de distribuție de conținut media online, rețele sociale, forumuri de dezbateră sau platforme de comerț."~~

Referitor la observații, Autoritatea consideră că cele patru categorii de servicii de găzduire electronică reglementate de proiectul de decizie îndeplinesc cerințele care rezultă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și din Decizia Curții Constituționale a României nr. 295/2022, în sensul că toate tipurile de servicii precizate asigură, prin intermediul infrastructurii deținute sau închiriate (servere, switch-uri, rack-uri, conexiuni la internet etc.), stocarea, distribuirea și accesul la conținut, prin gestionarea unui set de adrese IP în internet, astfel:

Stocarea conținutului – se realizează, în cazul celor patru categorii de servicii menționate în proiectul de decizie, prin păstrarea de date în memoria unor servere fizice sau virtuale, deținute sau închiriate de către furnizorul de servicii de găzduire electronică cu resurse IP (denumit în continuare *furnizorul de servicii de găzduire*);

Distribuirea conținutului – se realizează, în cazul celor patru categorii de servicii menționate în proiectul de decizie, prin intermediul platformelor de stocare ale *furnizorului de servicii de găzduire* și al aplicațiilor/proceselor dedicate care rulează pe infrastructura acestuia prin punerea conținutului la dispoziția unor terțe persoane, la cererea clientului serviciului de găzduire;

Asigurarea accesului la conținut – se realizează, în cazul celor patru categorii de servicii menționate în proiectul de decizie, prin intermediul echipamentelor de rețea, al adreselor IP și prin conexiunile la internet aferente acestora, puse la dispoziție de către *furnizorul de servicii de găzduire*; acesta furnizează infrastructură (conexiuni la Internet și resurse IP) care permite/intermediază/facilitează accesarea conținutului atât de către clientul serviciului, cât și de către utilizatorul serviciilor pe care acesta din urmă le prestează.

Din punct de vedere tehnic, neîndeplinirea oricărei condiții dintre cele menționate (stocare, distribuire, acces) conduce la imposibilitatea oferirii serviciilor stabilite de proiectul de decizie.

Față de observațiile punctuale ale respondentului referitoare la cele patru tipuri de servicii, menționăm că:

- a) În cazul serviciilor prevăzute de proiectul de decizie, faptul că *furnizorul de servicii de găzduire* nu deține datele de logare la infrastructura dedicată și nu are acces la conținut nu are relevanță din punctul de vedere al obligației ce revine acestor furnizori potrivit art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, această obligație vizând exclusiv serviciile oferite de către *furnizorul de servicii de găzduire*.

Prin urmare, nu se impune eliminarea referirii la acest tip de serviciu din proiectul de decizie.

- b) În ceea ce privește serviciile care oferă utilizatorilor posibilitatea de a dezvolta aplicații în cloud, Autoritatea învederează faptul că, în cazul acestora, *furnizorul de servicii de găzduire* stochează datele care au stat la baza dezvoltării aplicației, distribuie date pentru a menține activă aplicația și asigură accesul la conținut, conform explicațiilor de mai sus.

Infrastructurile dedicate/VPS rulează pe infrastructura fizică a *furnizorului de servicii de găzduire* (servere fizice), stocarea, distribuirea și accesul realizându-se prin intermediul echipamentelor sale. Faptul că *furnizorul de servicii de găzduire* nu are în mod obișnuit acces nemijlocit la conținutul stocat pe serverele sale (deținute sau închiriate) de către clienții pe care îi are, nu influențează posibilitatea acestuia de a se conforma obligațiilor prevăzute de art. 10² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Deși inițial Autoritatea a considerat faptul că în cadrul sintagmei „a dezvolta aplicații în cloud” se subînțelege faptul că sunt incluse toate operațiunile ce se pot realiza prin intermediul cloud-ului asupra respectivelor aplicații, în urma observațiilor primite din care ar putea rezulta o aparentă interpretare eronată a textului, ANCOM a decis clarificarea art. 2 din proiect, în sensul menționării exprese atât a dezvoltării aplicațiilor, cât și a operaționalizării și administrării acestora în cloud, restructurând totodată și prevederile art. 2 pentru o mai bună înțelegere a textului.

Prin urmare, nu se impune eliminarea acestui tip de servicii din enumerarea prevăzută la art. 2 din proiectul de decizie, observația respondentului urmând a fi respinsă.

- c) În cazul serviciilor care oferă utilizatorilor posibilitatea de a stoca și distribui fișiere online, furnizorul stochează datele pentru a se putea realiza distribuirea lor în mediul online și asigură acces la aceste date, conform explicațiilor de mai sus.

Prin urmare, nu se impune eliminarea acestui tip de serviciu din proiectul de decizie.

- d) În ceea ce privește serviciile care oferă utilizatorilor posibilitatea de a găzdui platforme de distribuție de conținut media online, rețele sociale, forumuri de dezbatere sau platforme de comerț, menționăm că proiectul de decizie nu vizează platforma de distribuție de conținut media, rețele sociale, forumuri de dezbatere sau platformele de comerț, ci serviciul prin care *furnizorul de servicii de găzduire* oferă infrastructură dedicată pentru funcționarea acestora. Art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 reglementează obligații pentru *furnizorii de servicii de găzduire*, nu pentru clienții acestora (ex. platformele de comerț online care pot intra sub regimul Legii nr. 365/2002⁴).

Prin furnizarea acestei categorii de servicii, *furnizorul de servicii de găzduire* permite stocarea conținutului platformelor media/rețelelor sociale/forumurilor/platformelor de comerț, distribuția conținutului și accesul la acesta, conform explicațiilor de mai sus.

Nu este relevant tipul de tehnologie cloud (*hibrid sau privat*), acesta fiind atributul exclusiv al clientului care utilizează serviciul oferit de către *furnizorul de servicii de găzduire*.

---

⁴ Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, nu se impune eliminarea acestui tip de serviciu din proiectul de decizie.

Pe cale de consecință, având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge observațiile respondentului, precum și propunerea de reformulare a art. 1 și 2 din proiectul de decizie, formulată de către acesta.

II. Art. 11 din proiectul de decizie supus consultării publice, referitor la obligația furnizorilor de servicii de găzduire de a sprijini organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a actelor de autorizare dispuse în conformitate cu prevederile legale aplicabile⁵

1. Observațiile referitoare la art. 11 alin. (1) din proiectul de decizie supus consultării publice

În ceea ce privește dispozițiile art. 11 alin. (1) din proiectul de decizie, o observație a respondentului a vizat eliminarea obligației furnizorilor prevăzuți la art. 2 alin. (1) din proiectul de decizie de a lua toate măsurile tehnice necesare punerii de îndată în executare a măsurilor de supraveghere tehnică și a actelor de autorizare emise în baza Legii nr. 51/1991 și a Legii nr. 135/2010, pe durata și în condițiile menționate în actele de autorizare, respondentul argumentând că, față de textul legal existent în legislația primară⁶, dispozițiile acestui alineat ar extinde sfera obligațiilor pe care le au *furnizorii de servicii de găzduire*. Astfel, în opinia respondentului „*luarea măsurilor tehnice de îndată [...] în raport cu acordarea sprijinului pe care trebuie să îl ofere furnizorii organelor de aplicare a legii pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică reprezintă în fapt o extrapolare normativă*”, măsurile impuse de ANCOM fiind „*nejustificate, exagerate și imprevizibile*”.

Față de această observație a respondentului referitoare la dispozițiile art. 11 alin. (1) din proiectul de decizie supus consultării publice, Autoritatea atrage atenția că sintagma „*măsurile tehnice necesare*” este doar un caz particular, care circumstanțiază sprijinul pe care furnizorii sunt obligați să îl acorde organelor de aplicare a legii potrivit dispozițiilor art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, având în vedere importanța pe care sprijinul tehnic o prezintă pentru punerea în executare corectă a măsurilor de supraveghere tehnică și a actelor de autorizare dispuse. Astfel, se observă că, în mod fundamental opus față de susținerile respondentului, relația parte-întreg există în sens invers, respectiv între norma propusă în proiectul de act normativ și norma existentă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Prin urmare, dispozițiile art. 11 alin. (1) referitoare la obligația furnizorilor de a lua măsurile tehnice necesare nu sunt exagerate sau nejustificate, circumstanțierea, prin precizia normei, eliminând un eventual caracter imprevizibil al acesteia.

---

⁵ Și anume, dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

⁶ Art. 10² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, partea introductivă: „*Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația să sprijine organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv;*”;

Totodată, respondentul a propus eliminarea termenului „de îndată”, cu invocarea aceluiași argumente menționate anterior, însă se observă că, din formularea utilizată în documentul transmis Autorității, respectiv: „Luarea tuturor măsurilor tehnice de îndată...”, textul a fost în mod greșit interpretat, întrucât termenul „de îndată” este asociat punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică și a actelor de autorizare, iar nu luării măsurilor tehnice de către furnizori. Astfel, textul propus de către autoritate nu vine să impună un termen de implementare a măsurilor tehnice, în mod suplimentar față de textul existent în legislația primară, ci doar continuă circumstanțierea sprijinului pe care furnizorii trebuie să îl acorde organelor abilitate, în sensul că măsurile tehnice luate trebuie să permită organelor punerea în executare de îndată a măsurilor și a actelor de autorizare, astfel cum sunt descrise în cuprinsul acestora activitățile autorizate în condițiile Codului de Procedură Penală și ale Legii nr. 51/1991.

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge aceste observații, precum și propunerile de modificare formulate de către respondent.

2. Asigurarea confidențialității operațiunilor de interceptare – art. 11 alin. (2) din proiectul de decizie supus consultării publice

Una dintre observațiile respondentului a vizat obligația *furnizorilor de servicii de găzduire* de a asigura confidențialitatea operațiunilor de interceptare, acesta solicitând eliminarea acestei obligații din proiectul supus consultării publice, întrucât Curtea Constituțională ar fi constatat, în cuprinsul Deciziei nr. 295/2022, faptul că „legea prevede garanții clare care limitează la strictul necesar numărul de persoane care au acces și pot utiliza informațiile electronice” și că „actul de autorizare limitează accesul și utilizarea datelor la ceea ce este strict necesar pentru realizarea obiectivului urmărit.”.

Autoritatea învederează faptul că, deși observațiile Curții Constituționale sunt corecte și în concordanță cu realitatea ce rezultă din cadrul normativ care guvernează materia interceptării comunicațiilor electronice, în cazul indicat de către respondent Curtea a analizat garanțiile aduse în contextul obligației furnizorilor de a furniza anumite informații reținute sau stocate, obligație care în momentul de față nu se mai regăsește în textul articolului 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, acesta fiind declarat neconstituțional prin decizia amintită mai sus.

Mai mult decât atât, Autoritatea atrage atenția asupra faptului că textul art. 11 alin. (2) din proiectul supus consultării nu face decât să particularizeze, pentru o mai mare claritate a obligațiilor ce le revin, la situația *furnizorilor de servicii de găzduire*, o obligație generală de a asigura secretul operațiunilor efectuate, stabilită de art. 142 alin. (3) din Legea nr. 135/2010, potrivit căruia „Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la executarea măsurilor de supraveghere au obligația să păstreze secretul operațiunii efectuate, sub sancțiunea legii penale.”.

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de eliminare a art. 11 alin. (2) din proiect, formulată de către respondent.

3. Punerea la dispoziția autorităților publice competente de către furnizorii de servicii de găzduire a tuturor datelor tehnice referitoare la operațiunile de interceptare – art. 11 alin. (3) din proiectul de decizie supus consultării publice

Una dintre observațiile primite de la respondent a privit eliminarea textului articolului 11 alin. (3), care stabilește în sarcina *furnizorilor de servicii de găzduire* obligația de a pune la dispoziția autorităților competente datele tehnice necesare punerii în aplicare a măsurii interceptării, dispuse în conformitate cu prevederile legale incidente. Respondentul a învederat

faptul că, prin Decizia nr. 295/2022, Curtea Constituțională a constatat reglementarea insuficientă a etapei reținerii și stocării informațiilor și că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 440/2014⁷, Curtea a constatat lipsa temeiului juridic al activității de reținere și folosire a unor date generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea unui serviciu de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații.

Autoritatea atrage atenția asupra faptului că prevederea legală ce face obiectul observației respondentului, în speță art. 11 alin. (3) din proiectul supus consultării publice, nu se referă la activitatea de reținere și stocare a informațiilor generate sau prelucrate cu ocazia furnizării serviciilor de găzduire electronică, activitate care a fost analizată în contextul deciziilor Curții Constituționale menționate mai sus, dispozițiile art. 11 alin. (3) din proiectul de act normativ reglementând obligația *furnizorilor de servicii de găzduire* de a pune la dispoziția autorităților competente toate datele tehnice referitoare la operațiunile de interceptare.

Astfel, argumentelor înaintate de către respondent nu le poate fi găsită vreo legătură directă cu textul criticat. Dincolo de aceste argumente prezentate de către respondent, în opinia Autorității, prevederile art. 11 alin. (3) din proiect se circumscriu obligației ce incumbă furnizorilor în temeiul art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aceea de sprijini organele de aplicare a legii în vederea punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică și a actelor de autorizare dispuse.

Pe cale de consecință, având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de eliminare a art. 11 alin. (3) din proiect, formulată de către respondent.

4. Impunerea, în sarcina *furnizorilor de servicii de găzduire*, a obligației de a suporta costurile aferente interceptării legale a comunicațiilor – art. 11 alin. (4) din proiectul de decizie supus consultării publice

Respondentul a formulat o observație cu privire la eliminarea obligației *furnizorilor de servicii de găzduire* de a suporta costurile aferente interceptării legale a comunicațiilor. Acesta a argumentat necesitatea eliminării obligației prin imposibilitatea punerii sale în practică atâta vreme cât nu există în sarcina furnizorilor obligația reținerii și stocării unor date și nici nu este reglementată *ad litteram* obligația de achiziționare a unor echipamente.

Față de această observație, Autoritatea învederează faptul că obligația de suportare a costurilor ocazionate de punerea în aplicare a măsurilor necesare realizării interceptării legale a comunicațiilor, dispusă în conformitate cu prevederile art. 10² lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, este independentă de existența unei obligații de a reține și/sau stoca anumite date. Cu privire la asocierea obligației de a suporta costurile interceptării legale a comunicațiilor cu obligația de achiziționare a unor echipamente, Autoritatea apreciază că între cele două obligații există o relație de la întreg la parte. De altfel, această poziție este susținută chiar de para. 130 din Decizia Curții Constituționale nr. 295/18.05.2022, potrivit căruia „130. Referitor la costurile aferente operațiunilor de interceptare a comunicațiilor, Curtea reține că

---

⁷ Decizia Curții Constituționale nr. 440/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 82/2012 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și ale art. 152 din Codul de procedură penală;

norma criticată prevede că acestea urmează a fi suportate de către furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice. Curtea observă că obligațiile prevăzute de lege în sarcina acestora, care implică achiziționarea din resurse proprii a echipamentelor necesare interceptării, iau naștere la data intrării în vigoare a actului normativ [...]" (subl. ns.).

Totodată, referitor la menționarea de către respondent a para. 130 din Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022 amintit mai sus, Autoritatea subliniază faptul că analiza Curții asupra textului legal criticat a condus la o soluție de confirmare a constituționalității acestuia, recomandarea făcută de Curte legiuitorului de a reglementa un termen de implementare a obligației *furnizorilor de servicii de găzduire* de a suporta costurile aferente interceptării neavând, astfel, un caracter obligatoriu pentru legiuitor.

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de eliminare a art. 11 alin. (4) din proiect, formulată de către respondent.

5. Acordarea conținutului criptat al comunicațiilor tranzitate în rețelele furnizorilor de servicii de găzduire, la solicitarea organelor autorizate – art. 11 alin. (5) din proiectul de decizie supus consultării publice

Respondentul a formulat o observație cu privire la obligația *furnizorilor de servicii de găzduire* de a acorda, la solicitarea organelor autorizate, conținutul criptat al comunicațiilor tranzitate în rețelele proprii, care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 și ale Legii nr. 51/1991, obligație prevăzută de dispozițiile art. 11 alin. (5) din proiectul de decizie supus consultării, respondentul subliniază faptul că acordarea conținutului criptat ar putea avea loc exclusiv după ce furnizorului i-a fost comunicată solicitarea în acest sens de către organele prevăzute de lege, în urma emiterii unui act de autorizare. Mai învederează respondentul și faptul că, anterior acestui moment, furnizorii nu ar avea nici măcar posibilitatea de a da curs unei astfel de solicitări din partea organelor autorizate, nefiind prevăzută de lege o atare obligație, care, totodată, să permită furnizorilor reținerea și/sau stocarea informațiilor de interes, pe care să le poată pune la dispoziție la cerere, invocând în acest sens paragrafe din Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022 referitoare la activitatea de reținere și folosire a datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului.

Analizând motivele rezumate anterior cu privire la faptul că acordarea conținutului criptat al comunicațiilor se va putea realiza numai după data primirii unei solicitări în acest sens din partea organelor competente, Autoritatea constată faptul că textul art. 11 alin. (5) din proiectul de decizie reglementează tocmai această ipoteză. Astfel, alineatul (5) al articolului 11 din proiect prevede în mod clar cele două condiții care trebuie îndeplinite în mod cumulativ pentru ca un *furnizor de servicii de găzduire* să aibă obligația acordării conținutului criptat al comunicațiilor tranzitate prin rețelele proprii, respectiv:

(1) să existe o solicitare în acest sens, formulată de către un organ autorizat (organele de aplicare a legii sau organele cu atribuții în domeniul securității naționale); și

(2) comunicațiile al căror conținut criptat este solicitat să facă obiectul actelor de autorizare dispuse conform prevederilor legale aplicabile, după caz.

Din analiza acestor două condiții rezultă faptul că nu există nicio situație în care, în baza acestei prevederi, furnizorul să fie obligat să acorde organelor competente conținutul criptat al comunicațiilor tranzitate în rețele proprii anterior unui act de autorizare dispus conform legii și în lipsa unei solicitări din partea organelor autorizate.

De asemenea, menționăm și că paragrafele din Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022 indicate de respondent (respectiv para. 145-147) se referă la dispozițiile fostei lit. c) a art. 10² alin. (1) din proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice⁸, declarate neconstituționale de Curte și eliminate ulterior de legiuitor.

Totodată, chiar Curtea Constituțională, prin Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022, a stabilit că „**legiuitorul, prin norma criticată, vine să accentueze obligația persoanelor identificate în ipoteza sa de incidență de a permite accesul organelor prevăzute de lege la conținutul criptat al comunicațiilor care tranzitează rețelele de comunicații.** Mai mult, în această interpretare **este evident că art. 10² alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, care se referă la punerea la dispoziția organelor prevăzute de lege a conținutului criptat al comunicațiilor care fac obiectul actelor de autorizare, nu exclude, așa cum susțin autorii sesizării, accesul la conținutul necriptat al comunicațiilor, care este asigurat în condițiile art. 10² alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, dar și în baza cadrului normativ în vigoare.**” (subl. ns.)

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație.

6. Permiteerea, de către furnizorii de servicii de găzduire, a accesului la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii exclusiv a datelor care fac obiectul actelor de autorizare – art. 11 alin. (6) din proiectul de decizie supus consultării publice

Respondentul a formulat o observație constând în eliminarea obligației pe care *furnizorii de servicii de găzduire* o au de a permite accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii datelor care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 și ale Legii nr. 51/1991, obligație prevăzută de dispozițiile art. 11 alin. (6) din proiectul de decizie supus consultării publice.

Argumentul principal înaintat în favoarea acestei propuneri este acela că textul art. 10² alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, text care stabilește obligația generală pe care o au *furnizorii de servicii de găzduire* de a permite accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii datelor care fac obiectul actelor de autorizare ar fi fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022.

Față de această observație, amintim că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022, s-a constatat că dispozițiile art. 2 pct. 27 din proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice este neconstituțional cu privire la introducerea art. 10² alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Precizăm că, în forma supusă controlului de constituționalitate, art. 10² alin. (1) cuprindea 4 litere, de la a) până la d), având următorul cuprins:

„Art.10². - (1) *Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația să sprijine organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a*

---

⁸ Proiect care a devenit ulterior Legea nr. 198/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice;

actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr.51/1991 privind securitatea națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) să permită interceptarea legală a comunicațiilor, inclusiv să suporte costurile aferente, pe durata și în condițiile menționate în actele de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr.51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să acorde, la solicitarea organelor autorizate, conținutul criptat al comunicațiilor tranzitate în rețele proprii, care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr.51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) să furnizeze informațiile reținute sau stocate referitoare la date de trafic, date de identificare a abonaților sau clienților, modalități de plată și istoricul accesărilor cu momentele de timp aferente, corespunzătoare adresei IP identificate în actele de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr.51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) să permită accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii exclusiv a datelor care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr.51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

După cum se poate observa, textul care a fost declarat neconstituțional în cadrul controlului de constituționalitate a priori reglementa furnizarea informațiilor reținute sau stocate referitoare la date de trafic, date de identificare a abonaților clienților, modalități de plată și istoricul accesărilor cu momentele de timp aferente. În urma publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 295/2022 în Monitorul Oficial, în cadrul procedurii de reexaminare, Parlamentul a eliminat textul declarat neconstituțional, respectiv lit. c), procedându-se apoi la renumerotarea textelor rămase, a căror constituționalitate a fost confirmată de către Curtea Constituțională. În urma acestei renumerotări, textul care inițial era aferent literei d) a alineatului (1) din articolul 10² a devenit litera c) în forma finală a legii adoptate și publicate în Monitorul Oficial. Pe cale de consecință, nu pot fi primite observațiile formulate de către respondent, argumentele acestuia neavând legătură cu textul art. 11 alin. (6) din proiectul supus consultării publice, aferent obligației prevăzute de dispozițiile actualei lit. c) a art. 10² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Mai mult decât atât, tot prin Decizia Curții Constituționale nr. 295/2022, s-a confirmat constituționalitatea textului criticat de către respondent, respectiv, actuala lit. c) a art. 10² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Astfel, constituționalitatea acestui text a fost analizată în paragrafele 115-120 din decizia menționată anterior, Curtea statuând în cadrul paragrafului 120 următoarele:

„120. Mai mult, reglementând expres că datele supuse operațiunii de copiere sau extragere sunt exclusiv cele care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, respectiv ale Legii nr.51/1991, Curtea reține că textul de lege criticat este suficient de clar și previzibil, astfel încât organele de aplicare a legii să poată determina posibilitatea utilizării respectivelor date în cadrul unui proces penal."

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de eliminare a art. 11 alin. (6) din proiect, formulată de către respondent.

Cu toate acestea, ținând cont de prevederile cadrului normativ deja în vigoare, care reglementează multitudinea de aspecte legate de punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică și a actelor de autorizare, cadru normativ care conturează o imagine de ansamblu suficient de clară asupra obligațiilor ce le revin *furnizorilor de servicii de găzduire*, ANCOM va elimina din cuprinsul proiectului de decizie dispozițiile articolului 11. În consecință, articolele care urmau art. 11 se vor renumerota. Pentru a asigura în același timp o interpretare unitară în aplicarea efectivă a dispozițiilor art. 10² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, instrumentul de motivare al proiectului de decizie va conține o trimitere către argumentele invocate în cuprinsul prezentului document, referitoare la art. 11 din proiectul de decizie supus consultării publice.

III. Introducerea în sfera de aplicare a dispozițiilor Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 a procedurii de informare realizate în baza art. 10² alin. (3) și a proiectului de decizie supus consultării publice – art. 14 pct. 2 din proiectul de decizie supus consultării publice

Respondentul a formulat o observație cu privire la faptul că litera m) din cadrul alin. (2) al art. 1 din Decizia președintelui ANCOM nr. 336/2013 a fost abrogată prin art. III din Decizia președintelui ANCOM nr. 786/2022⁹, propunând renumerotarea literei introduse prin pct. 2 al art. 14 din proiectul supus consultării, din litera „n)” în litera „m)”.

Autoritatea constată că, textul literei „m)” a fost abrogat prin intermediul deciziei amintite anterior, însă, din moment ce nu a fost dispusă republicarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 336/2013 conform dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Legea nr. 24/2000¹⁰, litera „m)”, ca element structural al actului normativ, continuă să existe, deși conținutul acesteia a fost abrogat. Prin urmare, următorul element al enumerării situate în alin. (2) al art. 1 din Decizia președintelui ANCOM nr. 336/2013 urmează să fie marcat cu litera care urmează în ordine alfabetică, respectiv litera „n)”. Cu toate acestea, având în vedere faptul că, la data de 10 mai a.c. a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 400/2023, partea I, Decizia ANCOM nr. 247/2023¹¹, decizie care modifică Decizia președintelui ANCOM nr. 336/2013 prin introducerea literei „n)” la alin. (2) al art. 1, urmează ca textul propus să fie introdus la litera „o)”, proiectul de decizie fiind modificat în consecință.

Având în vedere motivele expuse mai sus, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de modificare formulată de către respondent.

---

⁹ Decizia ANCOM nr. 786/2022 pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 1.023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență;

¹⁰ Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată.

¹¹ Decizia ANCOM nr. 247/04.05.2023 pentru modificarea și completarea Deciziei ANCOM nr. 134/2022 pentru stabilirea formatului și a modalității de transmitere a informațiilor privind dezvoltarea și localizarea geografică a rețelelor publice de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură fizică asociate acestora, precum și de completare a Deciziei ANCOM nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către ANCOM

IV. Informațiile prevăzute în Anexele nr. 1 și 2 la proiectul de decizie supus consultării publice

În scopul reducerii birocrăției și pentru eficientizare, respondentul a solicitat ANCOM reformularea Anexelor nr. 1 și 2 la proiectul de decizie, astfel încât furnizorii să fie obligați să raporteze doar informațiile pe care ANCOM nu le poate obține din baza de date RIPE NCC, aceștia trebuind astfel să raporteze doar parametrii AS-SET sau ASN și MNT-BY.

Față de aceste observații, Autoritatea precizează că informațiile care pot fi obținute de la RIPE NCC nu se suprapun în totalitate cu informațiile prevăzute în Anexa nr. 1 a proiectului supus consultării, astfel că această bază de date nu constituie un instrument eficient, care să permită Autorității îndeplinirea tuturor atribuțiilor legale ce îi revin. Totodată, baza de date RIPE NCC și modalitatea de raportare către organizația care o administrează nu oferă mijloace îndestulătoare prin care Autoritatea să se asigure de respectarea cerințelor impuse de natura activității reglementate cu privire la identitatea furnizorilor care raportează și nu asigură Autorității un nivel de control asupra bazei de date.

Prin urmare, Autoritatea respinge această observație, precum și propunerea de modificare formulată de către respondent.